

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 41 szám

2025. június 30

Vajh, hová tartunk?

Már a múlt homályába vész, amikor a takarítószemélyzet még közvetlen munkatársa volt a vasutasnak. Azt mondták, kiszervezik őket (idegenül: outsourcing), amire csak tátottuk a bagólesőnket, mígnem kiderült, nem is igazi kiszervezés. Mert attól, hogy egy száz százalékosan MÁV tulajdonú cégbe (IK Kft.) kerültek, semmi sem változott, csak kicsit többbe került a takarítás. Végül tényleg kikerültek a vasútból, kicsit többbe került ismét a takarítás, ilyen volt a módi – de hála az érdekvédőknek, egy évig még megkapták a vasúton szerzett plusz járandóságait. Kivétel volt talán a sorban az áru fuvarozás, melyet mindenféle csúrés-csavarás nélkül eladtak: az állam kapott pénzt, a vasútnak pedig valóban egy gonddal, nem kicsi gonddal kevesebb maradt.

Mindezen lehet vitatkozni, és tévedni is szabad mindenkinek, de megbízhatóbbá, netán olcsóbbá nemigen lettek a tevékenységek, mert akkor nem szervezték volna vissza, mint például az akkoriban hasonló sorsa jutott felsővezeték szerelőket. Majd beleunhattak az ilyen szervezkedésekben, csitult a kedv, a vasutasok fülében már alig-alig érte el az ingerküszöböt a soron következő. Vagy, ha elérte is, nagyjából tudni lehetett, hogy ilyesmitől még semmi sem változott jobbra, gyakran sehová. Az átrakásnak a Záhony-Port Zrt.-be szervezésétől sem feltétlenül vált flottábbá a működés, de jól mutatott a szervezeti ábrán.

Közben a személyszállítás is önálló cégben folyt tovább (START), amiből első körben azt látta az utazóközönség, na meg a munkába igyekvő vasutas, hogy leszedték a sötétítő függönyöket a vonatok ablakából, meg macerásabb és drágább lett az arcképes igazolványok érvényesítése. Igaz, a vasutasok azért többet is észrevettek. Például újabban a műhelyekben dolgozók is kiszervezés, eladás, átadás – nem kívánt rész törlendő – kellős közepén várják, milyen lesz a fizetés, hogy sikerül tovább vinni a kollektív szerződést. A fényeslitkei Kocsijavítónak is érdekes története van, hiszen előbb a MÁV Vagonba vitték őket, majd eladták az egészet. Ők már tudják, mit ér, ha majdnem mindenki VSZ tag, mert mindeddig viheték magukkal az évtizedek alatt megszerzett juttatásaikat.

Ám nem kevésbé figyelemre méltó a GYSEV, mondjuk úgy, hogy a vasútba integrálása, ahol lassan stabilizálódnak a nemrég még „lebegő” kollégák, és szervezeti ábrák – tegyük hozzá, ebben is bőven volt tennivalója szakszervezetünknek.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

A fenti, önkényesen kiragadott példákban egy dolog közös: volt, és van tennivalója a Vasutasok Szakszervezetének mindegyik esetben. Ha mindezek nem töltенék ki tárgyalóink munkaidejét, máris tervezhetik a már régóta levegőben lógó területi átszervezéseket. Egész pontosan, már ha tud valaki ilyet mondani, a területi igazgatóságok összevonását, melyek holnaptól érvényesek.

Nem lesz apróság sem a vasútnak, sem szakszervezetünknek elérni, hogy a vasutasok érdekei se sérüljenek, és a vasútnak se ártson a művelet. Ami bizonyos, hogy az összevonással érintett területeken le kell még bonyolítani egy újabb üzemi tanácsai és munkavédelmi képviselő-választást – lehet, hogy ez már rutinból jön? A halandó vasutas pedig, ha majd lezajlottak a szervezkedések, próbálhatja kitalálni, jobba lesz-e a cég ezek által a jövőben.

Például olcsóbbá válik-e, mondván, kisebb vasútnak kevesebb vezető dukál, rugalmasabbá leszünk a mindennapi működésben, ha már kevesebb a vízfej és egyszerűbb a szervezeti ábra. A felől máris megoszlanak a vélemények, vajon pontosabb, gyorsabb lesz-e a vasúti közlekedés.

Vajon most hol tartunk? És hová megyünk?

Dolhai József

Régi február – régi történet.

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 35. szám

2017. február 6.

Ha február, akkor Disznótoros

Természetesen Ajakon, mégpedig farsangi, és igen mozgalmasra sikeredett a rendezvény február negyedikén is. Úgy kezdődött, hogy felsorakoztak a disznók, pechükre épp tizenhármán, hogy a mindenfélével felszerelkezett böllérek kipróbálják késeiket. No, meg hogy a szűrés után megihassák a fogópálkát, a szebbnél szebb ajaki fiatalasszonyok kínálgatásának köszönhetően. Elsőként a Záhony-Port disznaja került sorra, aztán a többi tizenkettő, mindannyian köz-disznók, a köz javára. Akik pedig feldolgozták őket, ha nem is a világ, de Magyarország és Kelet-Európa több tájáról érkeztek – hogy igaz legyen, „Ajak, ahol az értékek találkoznak”. Viszont azokról, akik jóízűen elfogyasztották a nemzetközi kínálatot, sajnos nincs kimutatás.

Talán nem csoda, hogy a napsütéssé vált délelőttön nem csak sok ajaki, de sok vasutas és vendég is egymásra talált. Mert szinte már hagyomány, hogy ez a nap fontos találkozásokra is lehetőséget ad a legkülönbözőbb rendű és rangú emberek között. És gyakran kiderül, hogy valahol közös céljaink és érdekeink vannak, de legalábbis közelebb hozzák azokat a találkozások.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képvisélet Záhony

HUMORSAROK

TELITALÁLAT

- Parancsoljon uraságod, itt van a hölgy, akit feleségül ajánlanék önnek.
- Az úr suttogva válaszol: De kérem, ez a nő csúnya, öreg és bandzsa!
- Nem kell suttognia, süket is!...

RÉSZSIKER

- Képzeld, tavaly egy jósnő megjósolta a lányomnak, hogy megismerkedik egy fiúval, az feleségül veszi, és ikrek születnek.
- És összejött a jóslat?
- Az ikrek már igen...

TÉVEDÉS

- Hurrá! – ujjong az ifjú apa a kórházban. – Tudtam, hogy fiú lesz!
- Mire a gyereket tartó nővér:
- Nem fiú ez, hanem kislány. És tessék már elengedni a kisujjamat...!